

De Stage plek; Jefferson Kruiswijk. 22 en 25 Augustus.

22 augustus:

Ik kwam aan om 11:00, vertrok van huis rond half 10. Ik vroeg een receptioniste of ze mijn stage begeleidster kon raporten van mijn aankomst op het high tech campus, blok 34. Na korte tijd kwam Joyce vanuit de lift naar me toe en bracht me, na een klein ongeval met mijn bezoekers pas, naar de vierde verdieping. Daar vertelde ze lichtelijk water er in deze hallen van de vierde verdieping gebeurt, en liet ze me achter bij William. Hij vertelde mij over zijn werk, dat hij ooit iets deed met monitoren, maar sinds dat philips sinds kort geleden geen nieuwe modellen monitoren researcht heeft is hij nu ergins anders op gericht. Daarnaast heeft hij me geïntroduceert aan de personalisatie van je werkruimte, waar hij nu een grote Linux kerst pinguin aan zijn raam heeft en een kleine knuffel linux pinguin. Daarna haalde ik wat te drinken uit een van de apparaten met een redelijk grote variatie aan verschillende koffie, chocomel en water, waarbij je daar nog wat keuze bij elke eerste keuze had. Toen kwam Joyce me weer helpen de plek te "ontdekken", waarbij ik meer personalisatie van de werkplekken zag. Daaronder zaten oude producten zoals een cat robot die gevoel zou moeten uitdrukken, waarmee mensen in bejaardentehuizen vrolijk gehouden konden worden. Ook zag ik een pas-pop met zwem kleding en nog meer dergelijke voorbeelden. Ze vertelde me ook over de laboratoria en de mensen die hier werken op de afdeling. Bij terugkomst in haar kantoor was haar kantoorgenoot, Martin, weer aanwezig. Hij kwam op het idee om hun "trial products" van het product waarmee ze bezig waren door mij te laten testen of ze nog goed waren. Ik kreeg een van de 17, en moest toen een plan van aanpak maken hoe ik deze zou testen op kwaliteit. De punten waar ik op moest letten waren deze: de deksel, de rubberen band, de led lichten (met functie om ademhaling te bevorderen), de vibrator, de oplaad controle led, of hij data uitgaf in de juiste quantiteit en of de meting goed was. Met deze was ik uiteindelijk de hele dag bezig vanwege dat ik niet gewend was aan het product, alles was nieuw, ik was een beetje moe en alles was ni product wel nieuw voor mij. Na veel tijd vond ik uiteindelijk het product wel voldoen, tot dat ik de data uitvoer probeerde. Deze was maar 2-3 records per seconde tegenover 2000 per seconde normaal. Deze bleek dus niet voldoen. Het was uiteindelijk 5 uur s'middags en ik besloot te vertrekken naar huis. Joyce en Martin raadde mij aan om donderdag om half negen s'ochtends te komen want dan kon Martin mij nog wat informatie geven over wat ik die dag dan kon gaan doen en hoe.

25 augustus: Ik vertrok om 7:00 s'ochtends en was verbaast om om 8:00 aantekomen. Er was nog niemand voor mij om mij te helpen behalve de receptioniste. Zij vroeg mij te gaan zitten of wat te drinken te gaan halen in de hal verderop achtermij. Daar haalde ik wat chocomel en wachtte op Martin. Na korte tijd, waar een ongeval was met een van de poortjes, kwam martin, en haalde mij op. Deze zette mij aan het werk zodra we boven kwamen. Ik moest nu in een tabel zetten wat het er deed en wat er het niet deed aan alle 17 producten. Ik voelde me behoorlijk productief. In een uur was het meeste van mijn werk al gedaan, en zat nu alles op het checken can de data opname en de meting kwaliteit van de 17 producten. Dit duurde ongeveer een half uur per paar. (ik heb namelijk twee polsen, dus doe ik er twee tegelijk om en zet ik ze aan en wacht een half uur. Dan verbind ik ze met de laptop die mij gegeven was en check ik de gegevens waaruit ik concludeer samen met vorige gegevens of deze producten voldoen aan de eisen.) Onder tussen was ik ook gaan rondlopen en luisteren naar anderen waarmee Joyce temaken had. Een inhoudelijk gesprek, zo noemde ze het. Inhoudelijker dan een bijeenkomst met

financiële doeleinden. Ze was in gesprek met een Franse mevrouw welk Engels sprak. Ik heb hierbij mijn bijdragen kunnen doen en ik vond hun gesprek interessant. Zo spraken ze over de mogelijkheid om het uiteindelijke product aan de Franse mevrouw te leveren, en natuurlijk de mogelijkheden van het product en de toekomstige kijk op de mogelijkheden van het product. Ondertussen ging ik weer even chocolade halen, welk ik spijtig liet vallen. Tijdens het opruimen ontmoette ik een van de medewerkers en hadden we een vriendschappelijk gesprek. De naam heb ik nooit gehoord. Later na het gesprek ging ik weer te werk. Ondertussen kwam ik een staire tegen genaamd Kim. Met deze had ik ook een leuk gesprek, waaruit ik wat leerde over haar achtergrond en dat het in principe ook gewoon mogelijk is als je hier stage loopt om het grootste deel van je werk op je universiteit te doen. Voor en na dat gesprek was ik begonnen om het document "De stage plek" te typen. Het viel me daaruit op dat ik best veel detail typ. De bedoeling was om ongeveer een pagina te typen, maar uiteindelijk was ik al snel over de eerste pagina. Ook heb ik stiekem mee geluisterd naar een gesprek tussen een stagiaire en een oudere man, waarvan ik van beide niet weet wat hun naam is, en ik niet weet of de oudere man ook stage loopt. Ik gok van niet. Ik was het niet eens met alles wat ze zeiden, maar ik hield mijn mond maar. Ook heb ik in de tussentijd pinball en mijnnevegen gespeeld en daarnaast nog twee tekeningen gemaakt in paint, maar deze niet op geslagen. Die dingen waren om wat te doen tussen die 30 minuten tussen iedere check up. Op aanraden van Joyce ging ik toen even naar haar toe voor 14:00, zodat ik een gesprek kon hebben met Jeroen, die bezig is met een project gerelateerd aan Philips; Ambient Experience. Het project gaat over het verlagen van ongerustheid bij patiënten in ziekenhuizen die ,oa een cat-scan of pet-scan ondergaan, met behulp van verlichting en sympathieke en positieve plaatjes of filmpjes. Deze zouden de patiënt aflijden waardoor hij/zij minder aandacht heeft voor wat er gaat gebeuren met hem/haar, en dus minder ongerust zal zijn. Hij voegde wel toe dat meer onderzoek noodzakelijk was om het volledig tot bloei te laten komen, en de ziekenhuizen te overtuigen, ookal was meeste van het hoofdzakelijkste onderzoek al volbracht. Zijn vorige project was om de slaap van mensen te bevorderen, maar verder had ik daar niet zoveel van mee gekregen. Naast dat ik hierna met de laatste bandjes de 30 minuten ging doen, ging ik ook nog een gesprek bijwonen zoals met Joyce en de Franse Natalie, maar deze keer was het Joyce en iemand anders. Bij dit gesprek zat ook een jonge Franse man. Hij hielp met vragen stellen over het product. Dit maal ging het meer over een voorgaande powerpoint die hun hadden gezien, maar ik had die niet gezien. Er werd meer uitgelegd over voorgaande research en over hart klopp variaties en de conclusies getrokken uit de laatste metingen die gedaan zijn op een groep van ong. 15 vrouwen welk 3 weken lang het bandje moesten dragen met paced breathing exercises. Later werd daar dan in een lab een "geforceerde" paced breathing exercise gedaan met hart meting en andere metingen. Later was er nog een test gedaan welk niet in die powerpoint was toegevoegd waarbij er meer vrouwen zouden zijn geweest die dan 6 weken lang paced breathing zouden moeten doen met het bandje en daarbij zouden deze vrouwen meer meewerken. 80% zei Joyce. Tijdens dit gesprek dat ik had gevolgd, kwam ik er achter dat bandje nummer 00 als enige van alle bandjes nog paced breathing had, wat goed uit kwam voor dat gesprek. Na dit gesprek nam ik de metingen van de laatste bandjes, en schreef ik de laatste data op. Mijn dag was al bijna voorbij. Het was al weer kwart over vier s'middags, en ik had alleen een tosti gegeten in de ochtend. Ik heb nog iets neergezet in het laatste plaatje van de grafieken. Het helpt misschien een beetje. Het 00 bandje was het beste bandje qua kwaliteit van alle 17 bandjes.

Mijn mening:

Ik heb het leuk gevonden om hier stage te lopen. De boel is hier best groot, en groen. De mensen zijn gezellig/aardig. De taken zijn gebalanceerd (niet te moeilijk, niet te makkelijk. Ik weet natuurlijk niet alles wat jullie doen maar ik heb wel een "groot" raam gekregen van deze afdeling.), natuurlijk zijn er ook zo z'n stress momenten zoals ik hoorde met de maar 4 maanden opening voor het werk, maar zo zie je maar wel dat hij weet hoe goed de mensen zijn met wie hij werkt. Ik ben blij dat ik hier terecht ben gekomen. Ik geloof dat ik hier veel aan ga hebben en mijn wil om misschien hier ooit te werken is weer versterkt. Ik moet wel zeggen (maar dat komt misschien omdat ik toen best wel moe was, en minder productief dan vandaag) dat maandag (de 22ste) voor mij een dag was die die wil er uit haalde. Donderdag (de 25ste) was wel de beste dag van de twee. Ik kijk er na uit om ook nog ergens anders stage te lopen, en ik geloof dat als ik "de moed er in hou" zoals sommigen zeggen, dat ik daar ook gewoon een goede tijd van kan maken, me zelf van mijn goede kant kan laten zien, productief kan wezen, en de mensen tevreden en vrolijk kan maken met het geven van een stage plaats. Misschien heeft Joyce (in dit geval denk ik dat dat jij, de lezer, is) gelijk, en misschien komt het omdat ik een jong persoon ben. Maar ik ben in iedergeval niet van plan mijn aangeboren vreugd kwijt te raken. Dat deed ik tenslotte ook niet in het ziekenhuis. En dat was toch erg. (had ik jou verteld dat ik 3-4 dagen niet geslapen had? Of nouwelijks. Je zou het geen slaap kunnen noemen.). Ik wens jou, en je collega en je hele team, nee, heel het campus in ieder geval veel geluk en vreugde toe.

Stelletje aardige mensen...